

8 alina 84

A (mester)

Candidiana

In inima Scitilor ca pinteul stai;
Oglinda ti-e Dunarea si punte o ai.
In spate se infasura cimpia cu roade,
Din fata ti mipună pletoare noroade.

De veghe ti stau castrele cu piept de otel;
Sa aperi Republica ti-e singurul tel.
Cand scuturi tu eoua suride romana,
Si murmura Teverul: „8 Candidiana!”

Avute ti sunt apele cu lemne si pesti;
Se involbură țarina cu mane cerești.
Pe coaste cresc strugurii ce vinul reversea
In albele amfore de-argile nearda

Sburd miei cu turmele, și taurii pasc
Pe sinul pășunilor în care se nasc;
Fugarii se'ncumetă săgeată să'ntreacă,
Și-i datina omului, ca'n rai, să petreacă.

Pe turnuri sunt fruntile ornate cu lei,
Și dorm căprioarele pe scuturi cu ei.
Barbarul să tremure, dar încă să știe
Că blinde sunt legile de vrea să le ție.

Prefectul și pretorii cu o seaună de Daci,
În faima optizilor formate din Traci;
Stindardul străbunilor, cohorta Tracorum
Pe ziduri îl felțec, strigând: Romanorum!

♦

Se tulbură norii și tunet stărnesc;
Pă nîntul tot scapără și fulgeri țipnesc.
Falanga e în cumpănă... Cetatea se abate...
Și crinčen e dinșmanul ce'ntreasa străbate.

"Pec pentru Republică acei ce cad morți;
Cu lauri i'ntimpină ai glorie porți."
Prefectul ostașilor, Nautus, grăiește
Pe piatra funebrelor ce încă trăiește.

✓

♦ ~~II~~ 86

Multi secolî trecură d'atunci pînă-acum;
Barbarii pieriră cum trece un fum!
Si, azi, Transmarisa, — in terra Dacorum
Far flutură steagul, strigînd: Romanorum!

Turtucaia

1922